DE INFVNDIBVLO, ET GLANDVLA pituitam cerebri excipiente, reliquisq; ductibus eandem expurgantibus. Caput XI.

HVC primùm spectant M, M tertiæ figuræ sinus notātia, ad callosi corporis latera positos. Dein septimæ & octauæ figuræ I, meatum indicās, qui ex communi dextri & sinistri uentriculorũ cerebri cōcauitate pituitā deducit. Postea S decimæ tertiæ figuræ, & C, C decimæ quartæ, & E decimæ quintæ, & B decimæ sextæ ac decimæ octauæ peluim indicāt pituitā excipientẽ. Glans uero in quam hæc distillat, notatur A decimæ sextæ, & E decimæ septimæ, & A etiā decimæ octauæ: ubi C, D, E, F obiter ductus notant, pituitam à glande deferẽtes.

CALVARIAE [a] suturas ad fuliginosorum cerebri excrementorum transitum summoperè opitulari, primus liber ubi suturarũ usus recensebatur, ostendit. Præsens autẽ locus exigit, ut partes singulas pituitosæ excretioni famulantes enumeremus. Sunt autẽ hæ. duo in cerebri substantia insculpti meatus, dein tenuis membranæ portio infundibuli instar efformata, postmodum glandula infundibuli huius mucronem excipiens, & meatus à glandula hac ad palatum nariumq; foramina pituitā deducentes. Duos equidem cerebri meatus, quum tertium cerebri uentriculum, seu communem dextri sinistriq; uentriculi cauitatem prosequerer, antea recẽsui. ac [b] unum quidem insigni satis amplitudine ex media cōmunis cauitatis sede rectà deorsum in cerebri substantia insinuatũ descendere dixi, ita sanè ut præsentis meatus finis è regione eius caluariæ [c] partis sit, quæ sinum [d] glandulæ qua cerebri pituita excipitur reponendæ aptum, constituit. [e] Alter meatus, quem rarissimè obseruaui, quisq; dicto longè arctior secantibus occurrit, ac ex [i] meatu illo deducitur, qui à tertio uentriculo in quartum per cerebri testes natesq; pertingit. quamprimum enim meatus is cerebri testes subire incipit, ex anteriori inferiori ue ipsius sede, alter pituitæ expurgandæ subseruiẽs cerebri meatus producitur, sensim deorsum in anteriora tantisper protensus, dum in finem primi meatus terminetur, idemq; ex ambobus meatibus orificium cōsurgat. Ad huius [g] orificij latera, tenuis membrana etiam hic cerebelli basim succingens, orbiculatim à se educit sui [h] portionem processum ue, substantia prorsus cum reliqua tenui membrana similem, nisi quod gracilibus prorsus uenis, quanq; interim frequentibus, intertexitur. Præsentis processus initium accuratè refert elatissimã regionem infundibuli, quo in angustioris orificij lagenas uinum infunditur, est enim amplum, & orbiculare. Ab exortu uerò sensim in arctum infundibuli quoq; modo cogitur, donec tandem ueluti in angustã oblongamq; fistulam similiter atque infundibula finiat, quæ deorsum protensa, per peculiare sibi in dura cerebri membrana excisum foramen descendit, suo mucrone ad [i] glandem qua cerebri pituita excipitur, desinens. Adeò ut uniuersum hoc membranæum corpus infundibulo, & imagine, & usu quàm similimum censeri debeat, unde etiam Græcis χοάνη nuncupatur. quanquam etiam à scyphi, seu in qua in balneis lauamur conchæ forma (quam superior huius corporis pars exprimit) κώνελος appelletur. Nihilominus alibi à nominũ impositoribus, humilior corporis huius infundibuli fistulæ non absimilis, χοάνη dicta uidetur. reliqua autẽ pars superior, quæ sensim in arctum desinit, magnaq; ex parte uisorijs neruis quà illi inuicem coëunt, [k] subtẽditur, κώνελος. Rursus integrũ hoc membraneum corpus, κώνελον nonnullis uocatum uideo: glandem autem in quam pituita distillat, χοάνιον: quasi forma quæpiam esset, in quam aliquid infunditur. Et si ueteres, qui generis successione pueros Anatomen edocebant, id nomen glandi nõ attribuerint, eam inter omnes in caluariæ amplitudine repositas partes solam priuato nomine indigã reliquisse uidebuntur. Locatur autem glandula sub dura cerebri membrana in proprio ipsi in osse cuneum imitãte exsculpto [l] sinu, cuius etiã effigiem exprimit. depressa nanq; est, & in humiliori parte quodãmodo gibbosa orbicularisq;, in superiori uerò concaua, & sinu quodam insinuata, secundũ orbem nõ prorsus circularis cōspicitur, uerùm paulo minùs toto quadrata. Substantia constat glandulosa, sed cæterarum glandiũ corporis substantia longè duriori & compactiori. Omni ex parte tenui membrana obducit, quæ aut ab infundibuli termino glandulæ sinui innato exoritur, aut etiã à membrana caluariæ os tota illa sede succingẽte, qua in hac regione dura cerebri membrana à caluariæ osse abscedit, distatq;. Huius caluariæ ossi obductæ inibi membranæ interuẽtu glandula firmatur, & etiã duabus insignioribus soporaliũ arteriarũ propaginibus adhæret, quæ ad ipsius latera [m] prorepũt, & ridiculè in hominibus reticularẽ plexum formare cæteris dissectionis professoribus credũtur. Nõ secus profectò quàm si & illarũ propaginũ gratia, hæc glandula effingeretur,

Breuis enumeratio partium ad pituitæ defluxum famulantium.

Meatus ex tertio cerebri uentriculo educti.

Peluis in quã cerebri pituita defluit.

Glandis pituitam excipiẽtis historia.

a Spectantur figuris ca. 6. lib. 1.

b 7, 8 fig. I. c 3 fi. ca. 12 lib. 1. M. aut hic ad D 14 fig. d 16, 18 figura A. e Iuxta K 8 figuræ. f 7, 8 fig. K 10 fig. E, C. g 14 fig. D. h 14 fi. C, C. 15 fig. E, 16, 18 fig. B.

i 16, 18 figuris A.

k 13 figuræ S est sub M, N, O.

l 3 fig. ca. 12 li. 1. M.

m Id petes ex 16 figu.

geretur, ipsisq; eundem præberet usum, quo reliquæ glandulæ uasor
ductibusque firmandis & suffulciendis, præsunt. Porrò ad huius
utrinque [n] canales duo descendunt, ac unus quidem uersus anteriora p
sinens, quod [p] secundum cerebri neruorum par deducit, quodq; cont
to uisorij nerui foramine maius esse innuimus. Alter uerò in posterior
per inæquale asperumq; foramen seu rimam ducitur, quæ ad anteriore
minis quod soporalis arteriæ [r] insigniorem ramum in caluariæ ampl
betur. Atque hæc omnia pituitæ cerebri euacuandæ ministrant. quip
cerebri substantia inscisos diximus, ex cerebri uentriculis humorem il
infundibulum defluere sinunt. Ipsum autem infundibulũ superiùs am
non horum duntaxat meatuum, qui in unum tandem orificium desi
etiam ut fines illos dextri sinistriq; uentriculorum cerebri contineret, q
culorum sede deorsum in anteriora reflexos inter cerebri reuolutiones
rauimus, quandoquidem & hi suæ sedis pituitam deferunt, atque in in
Præterea infundibulũ ea cōstat amplitudine, ut si quid pituitæ super [s] ca
illos colligeretur, quos ad callosi corporis latera conspici retulimus, idi
tenuis membranæ beneficio procumberet. Siue enim eiusmodi humo
instar arcus protuberãtis corporis sede, siue à posteriori descendat, ad t
rebri basim inuestientem influere, & hinc paulatim in infundibuli amp
Infundibulum uerò ab omnibus his ductibus pituitam excipiens in an
dem hanc per unicum & priuatim sibi in dura membrana patens foram
in illius glandulæ centrum promanare sinat. Glandula quadam substan
xus impetum sustinens, & quantum conijcere possum, os ab iniuria uin
excipit, ac sensim citra stillicidium à lateribus suis eam undequaque de
foramina hîc in caluariæ basi tum uenis tum arterijs tum neruis ipsis ex
pituitæ gratia foramen nullum ossi insinuatur, nisi forsitan rima anteric
raminis soporalis arteriæ insigniorem ramum deducentis ambiens. Ri
Galenus de foraminibus spongiarum aut cribri perforationes referentil
miniscitur, quum huius generis foraminulum sub glande nullum con
ex [u] ossis cuneum imitantis constructione, & deinde humoris defluentis
metiri diligenterq; expendere, quàm re oscitanter indagata, solis autor
impietatis me arguere, tanquam Galeni omniumq; quos legi dissection
ta hîc perturbem, quibus illi nos in tantam conditoris admirationem
non perpendentes, si ad eum modum quem illi ementiuntur, Deus os il
rum fuisset prouidus, qui hîc continuum os ne pituita quicquam ipsi inc
dum duxerit, tantum abest ut foraminibus peruium (ut ipsi confingunt)
quum hæc caluariæ pars tantis foraminibus neruorum, uenarum & art
pta, & ipsum cuneiforme os hac sede qua glandula ei incumbit, intus [x] d
tatu dignas cauernulas adipiscitur, duobus foraminibus in narium amp
docuimus libro, pertinẽtes: & si quãdo illæ cauernulæ, quemadmodũ i
uidimus, nõ occurrẽt, tunc os ipsum inibi ut calcis aut tali os solidũ uisitu
ptè cõmonstrat, ac per ipsius foraminulas seu cauernula pituitam neutiq
bit itaque pituita & in palatum per ea quæ palatum spectant foramina, &
portione per foramen secundi paris neruorum ad oculorũ sedis radicem
foramen cum alijs quamplurimis foraminibus, cæteris ignotum dissecti
narium amplitudinẽ fertur. Neque etiam ambigo, aliquem & hîc admir
nullos adhuc meatus pituitam ad olfactus [z] organorum [a] sinus deducẽt
sanè non ob aliud accidit, quàm quod nullam prorsus pituitam per hos
mem, mirerq; plurimũ, qua fronte alij per tenues illos ac neruis nõ absim
quos olfactus organo tribuimus, ab anterioribus cerebri [b] uentriculis pi
non erubuerint scribere: quũ nullus omnino in ipsis meatus sit, neq; etiã
stent crassitie, ut uel meatum quo pituita deduceretur, habere possent. A
tuitæ ductũ ad olfactus organorũ sinus imaginari posse, nisi fortassis [c] a
ris regionem, quæ pituitam sibi influentem in illam sinuum olfactus orga
dimittere queat: uti fortassis accidit, si quando cerebrũ nimia pituita uex
naturalis per nares pituitæ fluxus perficitur, & prurítus, calor, dolor & c
xa, eiusq; generis symptomata oboriũtur quàmplurima, quemadmodũ

n 18 fig. C, D & E, F. o 1, 3 fig. ca. 12 li. 1 G. p 14 fig. G. q 2, 3 fi. ca. 12 lib. 1 X. r ultimæ fi. lib. 3 1.

s 3 fig. L, L. t 3 fi. M, M.

u 8 fig. cap. 6 lib. 1.

x 8 fi. cap. 6 li. 1. C, D.

y Quæritur sub charactere Φ in 12 cap. li. 1.

z 13 fi. L, L. a 13 fig. D, G & D, G.

b 6 fi. D, D, & E, E.

c Inferius L 3 fig.